

РЕШЕНИЕ

№ 1300

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3181** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“OGL – F. T. LEBENSMITTELVERTRIED“ G./, представявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 против Решение № Р. 3000-463/10.03.2022/32-80037 , издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон, поради неправилно установена фактическата обстановка, а при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Конкретизира се ,че в хода на процедурата по доказване на декларираната митническа стойност при внос на пресни зеленчуци, дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорената стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Поддържа се, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва доказателства, посредством които може да се установи реалността на търговската операция. Счита ,че решението

е необосновано, тъй като при анализа на доказателствата за реализацията на стоките след вноса им, митническата администрация не е отчетла спецификата на търговските отношения между дружеството – жалбоподател и крайния им клиент – международна търговска верига LIDL. Сочи се, че видно от всички предходни случаи от 2018 г., 2019 и 2020г и 2021 г както и тези, следващи конкретния внос, в случая не се касае за изолирана доставка, а за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че за стоките от един и същи вид, каквито са внасяните пресни домати, дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба) изчислен за един по-дълъг период – един месец, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. Иска се отмяна на обжалваното решение. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството се представлява от процесуалния си представител-адв. Г. , който поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното решение. Допълнителни съображения излага в депозирано писмено становище, в което подробно е анализирал доказателствата събрани в настоящето производство ,в съответствие с тълкуването дадено в решение от 21.09.2023г на СЕС по дело С-770/21 , постановеното по идентичен казус.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в съдебно заседание се представлява от юриск.К. ,която моли да се отхвърли жалбата ,като излага доводи в тази посока.В писмени бележки тези доводи са доразвити,като също е обсъдено решение от 21.09.2023г на СЕС по дело С-770/21 , по отправено преюдициално запитване от състав на АССГ постановеното по идентичен казус.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с доказателствата по делото , адм.преписка ,заклучението на вещото лице по назначената ССЧЕ , решение от 21.09.2023г на СЕС по дело С-770/21,което по силата на чл. 633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл. 144 АПК е задължитено за настоящия съд и обсъди доводите на страните, намира следното:

На 05.04.2021 г. в МБ С. е била регистрирана митническа декларация с MRN 21BG003010025788R8, с вносител “OGL – F. T. LEBENSMITTELVERTRIED“ G., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Р Турция, в това число за стока № 2 – тиквички с нетно тегло 3600 кг. Като доказателство за произход на стоката от Турция е бил представен и приет сертификат за движение Е..1.

Декларирани са следните данни :

За стока № 2 – пресни тиквички , с код по КН [ЕГН], с нето тегло 3600 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 5444,93 лв., преизчислена в € /100 кг. на 77,33 €/100кг. Определената от Европейската комисия за дата 05.04.2021 г. стандартна вносна стойност (С.) за тиквички с произход Р Турция е 57,40 €/100 кг. Тъй като Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисквал сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С. и ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8% от С., чл. 75, §2 от Регламента, във вр. с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисквал вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (57,40 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (77,33

€/100 кг.) е по-голяма с повече от 8% от определената за деня С. (57,40 €/100кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 890.58 лева./тази сума е равна на митото ,което вносителя би платил при определената за деня С. / 57,40 евро за 100кг//

С писмо рег. № 32-109094 от 05.04.2021г дружеството е било уведомено, че в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническа декларация MRN 21BG003010025788R8 е необходимо да представи доказателства, че стоката № 2 е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. Обезпечението от 890.58 лева е било внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството – „Ренус България“ ООД.

На 27.04.2021 г. в изпълнение на разпоредбите на чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891 на Комисията и в рамките на удължения едномесечен срок, съгласно чл. 4 от ЗМДИП, дружеството, чрез пълномощника си е представило доказателство на какви цени са пласирани стоките от тази партида. Цялото количество от партидата пресни тиквички, с нето тегло 3600 кг е продадено на цена 103 €/100 кг

На 16.06.2021 г. с молба вх. № 32-190679 „Ренус България“ ООД е представило в МБ С. допълнително: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г.; подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчните периоди януари, февруари, март и април 2021 г.

Въз основа на представените от дружеството доказателства е прието, че за стока № 2, представената фактура сочи, че тиквичките са продадени на цена от 103 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, изчислени на 103 €/100кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесения за стоката депозит в размер на 890.58 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-242821 от 28.07.2021 г. дружеството е било уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Тракийска“, с което за стока №2 – пресни тиквички , ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, §4, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 890.58лв ще бъде усвоено. На дружеството е била дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 28.07.2021 г.

На 30.08.2021 г. „Ренус България“ ООД, в качеството му на пълномощник, е депозирало молба с вх. № 32-277245 , с която е възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозита. Най-общо пълномощника на дружеството възразява срещу неправилно тълкуване на чл.75 ал.5 изр.трето от Делегиран регламент 2017/891 и моли са бъде отчетено ,че от вносителя са представени всички необх.документи доказващи реалността на доставката и на декларираната договорна стойност на стоката и обяснява причините за продажбата на загуба на конкретната стока. По същество ,това са и аргументите на жалбоподателя в жалбата до съда , досежно процесния внос.

Изразеното от пълномощника становище не е прието от органа и е издадено Решение № Р. 3000-463/10.03.2022/32-80037 на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С решението на директора на ТД „Тракийска“ е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение, съответно за стока № 2 в размер на 890.58 лв.; обезпечението е задържано като плащане на вносните мита на основание чл. 7 §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. В решението е посочено, че в Регламент № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към тиквичките. Според тази система, вносът не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че на основание чл. 181 от Регламент (ЕС) 1308/2013 ЕК е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, а според практическото прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показвало че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратното. Посочва се, че в случаите, когато декларираната вносна цена е по-висока от С. с повече от 8%, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. В тези случаи вносителят трябвало да докаже, че високата декларирана цена не е завишена с цел избягване плащане на митата. Посочено е, че евентуална обосновка на по-високите цени може да се аргументира с обстоятелството, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с екстра качество. В случая такива обстоятелства не били декларирани. Изложено е, че реализирането на стоката на по-ниска цена противоречало на пазарната логика, тъй като генерирало отрицателен финансов резултат (загуба).

С влязло в законна сила протоколно определение от 04.10.2022г, производството по настоящето дело е било спряно да произнасяне на СЕС по дело № С-770/2021. След постановяване на решение от 21.09.2023г по посоченото дело на СЕС, настоящето производство е било възобновено с определение № 8220 /27.09.2023г /стр.115 от делото /.

По тълкуването на относимите към казуса разпоредби, по преюдициалното дело С-770/21, с Решение на Съда (пети състав) от 21 септември 2023 г., е дадено следното тълкуване:

1) Член 75, параграфи 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията трябва да се тълкува в смисъл, че:

- не допуска възможността вносител, който в предвидените в тези разпоредби срокове не е избрал да определи митническата стойност на внесената партида съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, а

вместо това е определил тази стойност в съответствие с член 70 от посочения регламент, надлежно да се позове, в подкрепа на подадената от него жалба по съдебен ред срещу решение на митническите органи, с което се определя митническото задължение, на изчисление на митническата стойност, извършено в съответствие с член 74, параграф 2, буква в) от Регламент № 952/2013, за да докаже, като се позове на член 134, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент № 952/2013, правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Регламент № 952/2013,

-не допуска възможността съдебен орган, сезиран с жалба срещу решение на митнически орган, с което се определя митническото задължение, да разгледа служебно и за първи път във висиящия пред него спор въпроса дали вносителят и износителят са свързани по смисъла на член 70, параграф 3, буква г) от Регламент № 952/2013, и ако това е така, дали евентуално съществуващата връзка между тях е повлияла върху действително платената или подлежаща на плащане цена по смисъла на горепосочената разпоредба, при положение че извършваният от митническия орган митнически контрол не се е отнасял до наличието на такива връзка, тъй като посоченият орган не е приложил декларираната договорна стойност по различни съображения, свързани с условията за освобождаване на съответната партида на пазара на Европейския съюз.

2)Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891

трябва да се тълкува в смисъл, че освобождаването на пратката от внесени стоки чрез продажба на загуба е сериозна индикация за изкуствено завишаване на декларираната договорна стойност, което не задължава вносителя, с цел да докаже достоверността на тази стойност, да представи на митническите органи, освен изрично посочените в четвърта алинея от тази разпоредба документи, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването, и доказателството за плащане на декларираната договорна стойност, договор или друг еквивалентен документ, в който е посочена цената, на която внесената партида е била закупена от него, когато първите документи са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност.

3)Член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното ѝ плащане от вносителя.“

По делото е допусната и приета съдебно – счетоводна експертиза, чието заключение съдът приема като обосновано и пълно и следва да бъде съобразено при формиране на правните изводи на съда ,за съответствие на оспорения акт с материалния закон.

Вещото лице е установило следното : В търговска фактура DES2021000000421 от 01-04-2021 година са описани процесните стоки, посочени в следните позиции: (на ред 3), с вписан предмет „КАВАК"- тиквичка: с количество 3600 кг., с единична цена

0,662 евро/кг. и стойност 2383 евро. Търговската фактура е доказателство за договорена и продадена стока, която в съвкупност с другите документи находящи се в кориците на процесното дело доказват, че цената на договорените процесии стоки между износителя и купувача за стоката на ред 3 с вписан предмет „КАВАК“- тиквичка: е единична цена 0.662 евро/кг. или 66.20 евро за 100 кг.

Покупната цена е видна от е - фактура № DES2021000000421/01.04.2021 година с доставчик DESPAK TARIM URUNLERI PAKETLEME GIDA TURIZM е посочена покупна цена на артикулите: (на ред 3), с вписан предмет предмет „КАВАК“- тиквичка с количество 3600 кг., с единична цена 0,662 евро/кг. и стойност 2383.00 евро и условия на доставка FCA - Antalya - уговорено място - Ф. превозвача

Представените допълнителни документи в съответствие с указанията на митническите органи с молби вх. № 32-135322/27.04.21 г. приложени на л.л.61-75, и приложените документи на л.л.87-110 от делото доказват наличието на реални стопански операции с внесените процесии стоки, регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на жалбоподателя съгласно установения закон ред.

В дневниците регистри по ЗДДС и СД за април 2021 г. правилно е декларирана стойността на процесната доставка с митническа декларация №21BG003010025788R8/05.04.2021г. в дневник покупки с данъчна основа 33215,89 лева и ДДС 6643,18 лева на ред 89. Реално заплатената стойност на процесната търговска фактура № DES2021000000421/01.04.2021 с доставчик DESPAK TARIM U R. LERI PAKETLEME GIDA TURIZM е видна от платежно нареждане и разшифровка за плащането на л.л.102-105 от делото.

Вещото лице посочва ,че стандартната вносна стойност, определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация 05.04.2021 година стандартна вносна стойност (С.) за пресни тиквички с произход от Р Турция, е 57,40 €/100 кг , увеличена с 50 на сто, е 86.10 €/100 кг. В процесната търговска фактура DES2021000000421 от 01-04-2021,

издадена от DESPAK TARIM URUNLERI PAKETLEME GIDA TURIZM Турция, с обща фактурна стойност 13914,72 Е., процесната стока е описана в позиции:(на ред 3), с вписан предмет на „КАВАК“- тиквички, с количество 3600 кг., с единична цена 0,662 евро/кг и стойност 2383,00 евро, преизчислени в евро за 100 кг. за 662 €/100 кг. Следователно договорената стойност 2383,00 евро с турския доставчик по процесната търговска фактура за процесната стока нето тегло 3600 кг., е 66,20 €/100 кг. и тя **не надвишава с 50%** стандартната вносна стойност (86,10 €/100 кг.), определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация. Извода до който води заключението на вещото лице е , че договорената и реално платената цена е тази, която е декларирана при вноса.

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Същата отговаря на изискванията на закона относно

формата и съдържанието ѝ, поради което същата е редовна и допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Оспореното решение е издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция митници. Издателят на акта има качеството на митнически орган по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. На основание чл. 19, ал. 1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция Митници или от директорите на териториалните дирекции. Ето защо съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като са изложени в достатъчна степен мотиви, от които да се установи действителната воля на органа и да се разбере защо е приел, че не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване.

По същество:

Горепосочената фактическа обстановка е безспорно установена от приложените по делото доказателства.

Предмет на съдебен контрол в настоящето производство е Решение № Р. 3000-463/10.03.2022/32-80037 , издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“, с което на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 е отказано връщане на представеното от OGL – F., в качеството му на вносител по митническа декларация № 21BG003010025788R8/05.04.2021г обезпечение в размер на 890.58лв и същото е задържано като плащане на вносните мита.

Следователно правното основание за постановения отказ за освобождаване на предоставеното обезпечение е чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, според който предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. Аргумента на ответника ,за да постанови отказа за освобождаване на внесеното обезпечение по MRN №21BG003010025788R8/05.04.2021г и същото да бъде задържано като плащане на вносно мито е ,че жалбоподателя не е представил изисканите от митническия орган удовлетворяващи го доказателства за наличието на условията за освобождаване.

В случая определената от Европейската комисия за дата 05.04.2021 година стандартна вносна стойност /С./ за тиквички с произход Турция е 57,40 €/100 кг . Тъй като декларираната митническа стойност е с повече от 8% от определената стандартна вносна стойност, на основание чл.75,

пар. 2 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 вр. чл.148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 вносителят е представил обезпечение, в размер на 890.58лв, представляващ размер на митото, което той би платил при определената за деня С. / внесено е пълен размер от пълномощника на дружеството – „Ренус България“ ООД/.

Възражението на ответника ,че жалбоподателя не е представил убедителни доказателства в това число писмен договор сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ,с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение , сред които са условията свързани с уговорката за цената ,на която е закупена внесената партида е неоснователно.

Правната уредба на вносът на плодове и зеленчуци се подчинява на специални митнически правила, доколкото член 1, параграф 1, втора алинея от Митническия кодекс на Съюза предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс

на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обръщение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Тук следва да се посочи, че процесуалния представител на ответника недопустимо смесва целените правни последици с поставените изисквания на член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 и член 75, параграф 5, първа алинея от същия регламент. В хипотезата на §2 от чл.75 на Регламента се определят условията за заплащане на обезпечение, а именно когато митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос т.нар „входна цена“. Изискванията регламентирани в член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 са свързани с освобождаване на обезпечението, определено при действието на §2 от регламента.

Анализа на член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891, обуславя условията на които трябва да спази вносителя, за да бъде освободено обезпечението респ.да не се прихваща за заплащане на митническите сборове, а именно :

1. неспазването на един от сроковете по първа алинея на чл.75 § 5 от Регламента, води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита,

2. вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят OGL – F. е внесъл определеното обезпечение от 890.58лв в пълен размер чрез пълномощника на дружеството – „Ренус България“ ООД.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело

C-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на чл. 633 от Гражданско-процесуалния кодекс (ГПК), вр. чл. 144 АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т.81 и т. 82 от решението на Съда по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т.83/.

Способите за доказване на условията за освобождаване са регламентирани в разпоредбата на чл. 75, §5, ал. 4, която посочва, че за да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата.

При анализ на цитираните разпоредби се налага извод, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на

стоките документи. В конкретния случай са представени освен доставната фактура, транспортни фактури за разходи до граница, плащания към доставчика, осчетоводявания, дневници покупки/продажби и справки – декларации по ЗДДС и VIES декларации за вътреобщностна доставка. Във всеки документ е била посочена именно цената, която е по доставната фактура. Цялото внесено количество е продадено на LIDL, поради което несъмнено цената, по която то се продава е и базата, която да се използва за определяне на митническата стойност. Вносното мито, изчислено на базата на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 05.04.2021 г., следва да бъде 0%.

Според приетата от съда и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

Липсата на изходящи от износителя документи, потвърждаващи цената, на която е закупена стоката, непроменят извода на съда, че са представени убедителни доказателства за действително договорената цена, доколкото списъка на документите в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегирания регламент /макар и неизчерпателен/ не задължава вносителя да представи писмен договор, сключен с износителя или друг еквивалентен документ, установяващ релевантните елементи на договорното правоотношение, в т. ч. уговорките за цената.

Представените по делото документи и анализа на данните от тях потвърждават стойността на договорената и реално платена цена на тиквичките по процесната митническа декларация.

Действително страните не спорят, че горепосочената стока е реализирана /пласирана/ на цена, която е по-ниска от покупната т.е на загуба. Липсва обаче норма, предоставяща възможност на митническите органи да определят митническата стойност на стоката, внасяна на територията на ЕС от трета страна, съобразно реализираната търговска печалба от вносителя, при последващото ѝ разпореждане на пазара.

За определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, §5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за определянето ѝ е договорената стойност, тоест действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която

купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. За да не бъде приложена договорната цена, следва да е налице някое от отрицателните условия по ал. 3, б. „а“-„г“ на чл. 70 от Регламент (ЕС) 2013/952, а именно: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните: i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойносттаване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената. Всъщност, за наличието на някоя от тези отрицателни предпоставки не се твърди от митническите органи. С други думи, нормативната уредба не обвързва определянето на митническата стойност с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решение по дело С -770/21 , член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е

представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението по дело С-770/21 „...разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породии съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Н., С-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. Значително по-висока декларирана стойност спрямо стандартната стойност при вноса ще е налице когато е установено значително превишение на предвидената в член 75, пар. 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8 %...”

В разглеждания случай както договорната стойност 2383,00 евро с турския доставчик по процесната търговска фактура за процесната стока нето тегло 3600 кг., е 66,20 €/100 кг. и тя не надвишава с 50% стандартната вносна стойност (57,40 €/100 кг), определена от ЕК към датата на регистриране на процесната митническа декларация 05.04.2021 година.

Следователно не се установява кумулативното наличие на първите две условия за оспорване на договорната стойност на внесените стоки. След като не са налице двете условия за оспорване на договорната стойност – продажба на партидата на загуба и закупуване на стоката на цена, значително надвишаваща определената от ЕК стандартна стойност при внос, оспорването на митническата стойност на същата от страна на административния орган е необосновано.

Съдът счита че действително реализирането на печалба в настоящия случай следва да се разглежда в по-дълъг период от време, предвид дългосрочните търговски отношения с контрагента – търговска верига LIDL, и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. В случаи на такива повтарящи се доставки е оправдано някои от тях да се реализират на по-ниска цена, което да бъде компенсирано с други доставки, още повече, че в случая се касае за бързоразвалящи се стоки, чиято цена спада със значителни темпове - с напредване на времето стоката губи вкусовите си качества, търговския си вид. С цел ограничаване на загубите и запазване възможността все пак стоката да бъде реализирана, налага същата да бъде продавана и на по-ниска цена.

Следва да се отбележи, че истинността на представените от дружеството

документи не е оспорено. Представените доказателства свидетелстват за коректно деклариране на митническата стойност, в какъвто смисъл е и заключението на вещото лице.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че не са налице основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, както и за отказ за освобождаване на внесеното обезпечение. Този отказ се явява незаконосъобразен, и следва да бъде отменен.

Предвид установеното противоречие с материалния закон, на основание чл. 173, ал. 2 АПК, след отмяна на незаконосъобразния отказ, съдът следва да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за връщане на внесените депозит, съобразно дадените в мотивите на това настоящото решение указания за тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, общо в размер на 1000 лева съобразно приложения на л. 142 списък на разноските, от които 50 лева за внесена държавна такса, 600 лева депозит за вещо лице и 350 лева адвокатски хонорар.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“OGL – F. T. LEBENSMITTELVERTRIED“ G./, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., Решение № Р. 3000-463/10.03.2022/32-80037 , издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“OGL – F. T. LEBENSMITTELVERTRIED“ G./ направените по делото разноски в размер на 1000 /хиляда / лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: